

علامه می گفت، در تمام عمر یاد ندارم که شب‌های رمضان را خوابیده باشم

آیت الله طباطبایی مفسر قرآن و نویسنده کتاب المیزان مقید بود که در این ماه دعای سحر را با خانواده بخواند و از همسایگان خود اجازه می‌گرفت تا چنانچه برای سحر خواب ماندند آن‌ها را بیدار کند.

آیت الله طباطبایی مفسر قرآن و نویسنده کتاب المیزان مقید بود که در این ماه دعای سحر را با خانواده بخواند و از همسایگان خود اجازه می‌گرفت تا چنانچه برای سحر خواب ماندند آن‌ها را بیدار کند.

به گزارش خبرنگار مهر، ماه پرفضیلت رمضان ماه مهمانی خداوند و ماه بندگی و تعبد است، ماهی که در آن درهای رحمت الهی به روی مهمانان و بندگان مخلص خدا باز می‌شود و آمرزش گناهان و بخشش و مغفرت خداوند شامل حال بندگان قرار خواهد گرفت. در این ماه روزه داری، تلاوت قرآن کریم، افطاری دادن، کمک به فرا و مستمندان از جایگاه بالایی برخوردار است. هر یک عمل مؤمن ثوابی چند برابری می‌یابد و از این رو فرصتی است تا در جهت بهره‌مندی هرچه بیشتر از فضائل این ماه بندگان خداوند خود را مهمان خان کرم خداوند ببینند.

این ماه در روایات اسلامی ماه خدا و میهمانی امت پیامبر اکرم (ص) خوانده شده و خداوند متعال از بندگان خود در این ماه در نهایت کرامت و مهربانی پذیرایی می‌کند؛ پیامبر اکرم (ص) می‌فرماید: «ماه رجب ماه خدا و ماه شعبان ماه من و ماه رمضان، ماه امت من است».

این ماه، در میان مسلمانان از احترام، اهمیت و جایگاه ویژه‌ای برخوردار و ماه سلوک روحی آنان است و مؤمنان با مقدمه‌سازی و فراهم کردن زمینه‌های معنوی در ماه‌های رجب و شعبان هر سال خود را برای ورود به این ماه شریف و پربرکت آماده می‌کنند. شب قدر از شب‌هایی که برتر از هزار ماه است و فرشتگان در این شب به اذن خدا فرود می‌آیند و جمیع مقدرات بندگان را در طول سال تعیین می‌کنند در این ماه بزرگ مقدرات یک سال انسان‌ها تعیین می‌شود و افراد با فراهم کردن زمینه مناسب می‌توانند بهترین سرنوشت را برای خود رقم بزنند.

علما، بزرگان، روحانیون و عرفا حداکثر استفاده معنوی را از این ماه می‌بردند. سلوک این افراد در این ماه پر خیر و برکت زمینه تهذیب نفس و پاکی روح را فراهم می‌کرد. برنامه ریزی جهت استفاده هرچه بیشتر از فضائل این ماه کاری بود که از دیرباز در بین علما و عارفان متداول بود.

آیت الله سید محمدحسین طباطبایی مفسر قرآن و نویسنده کتاب شریف المیزان فی تفسیر القرآن مقید بود که در این ماه عزیز دعای سحر را با خانواده بخواند و از همسایگان خود اجازه می‌گرفت تا چنانچه برای سحر خواب ماندند آن‌ها را بیدار کند. او خود نیز در طول این ماه تا صبح بیدار بود و به عبادت و مناجات می‌پرداخت. ایشان همچنین در درس تفسیر خود گفته بود که در تمام عمر یاد ندارم که شب‌های ماه رمضان را خوابیده باشم.

از سیره و سلوک ایشان بود که در این ماه در مجالس روضه شرکت می‌کرد و گاهی با تمام وجود گریه می‌کرد. ایشان معتقد بود که روزه دار حقیقی کسی که در پایان ماه مبارک در اعمال و رفتارش تغییری پدید آمده باشد و گفته بود «اگر با پایان یافتن ماه مبارک رمضان، در اعمال و کردار شما هیچ گونه تغییری پدید نیامد و راه و روش شما با قبل از ماه صیام فرقی نکرد، معلوم می‌شود روزه‌ای که از شما خواسته‌اند محقق نشده است.»

آیت الله طباطبایی درباره این ماه توصیه می‌کرد «اگر دیدید کسی می‌خواهد غیبت کند، جلوگیری کنید و به او بگویید ما متعهد شده ایم که در این سی روز ماه مبارک رمضان از امور محرمه خودداری ورزی و اگر نمی‌توانید او را از غیبت باز دارید از آن مجلس خارج شوید! نشینید و گوش کنید! باز تکرار می‌کنم تصمیم بگیرید در این سی روز ماه مبارک رمضان مراقب زبان، چشم، گوش و همه اعضا و جوارح خود باشید. توجه بکنید که به آداب ماه مبارک رمضان عمل کنید؛ فقط، دعا خواندن نباشد، دعا به معنای واقعی اش باشد.»

علامه طباطبایی در مباحثشان اشاره می‌کردند که نباید به ظواهر روزه اکتفا کنیم و ابعاد «عام»، «خاص» و «اخص» را مدنظر قرار دهیم و اینها را در تفاسیر خود نیز بیان کرده‌اند.